

Maade vedtagne Love, og som det ærede Medlem — det kan jeg vistnok sige uden at gaa ham for nær — gerne kunde have været med til at bevilge. Det var altsaa ikke nogen Bevilling, der skulde afgøres ved en særlig Lov, der den Gang foranledigede Provvisoriet, og det var heller ikke, fordi det var uanselig at faa Balance den Gang. Det ærede Medlem har selv i sit første Foredrag antydet, at der var et ganske uædvanligt Overskud paa Finansloven paa Grund af de „barberede Budler“, som jeg for øvrigt tror, at han selv aldrig har billiget. Det ærede Medlem maa dog erindre, at det ikke stammer fra saadanne Ting, at vi kom ind paa disse provisoriske Love; men ganske vist er der senere kommet Ting ind paa Finansloven, som helst burde have været vedtagne paa særlige Love. — Det ærede Medlem gav forrige Gang og ogsaa i Dag en Oversigt over de Udgifter, vort Forsvarsvæsen tidligere havde krævet, og de, der nu forbruges dertil. Det ærede Medlem mente, at jeg maatte ogsaa vilde paaberaabe mig andre Tal end dem, han opstillede. Det vil jeg slet ikke. Det falder mig slet ikke ind at undersøge disse Tals Nøjagtighed, thi det spiller en saa overordentlig ringe Rolle, om disse have en større eller mindre Nøjagtighed. Jeg skal kun bemærke, at naar det ærede Medlem ved 1ste Behandling sagde, at der i 6 Aar er brugt 34½ Mill. Kr. til Forsvarsvæsenets Udvikling ad provisorisk Vej, saa tror jeg nok, at det Tal er noget for stort. Jeg tænker at det ærede Medlem har taget flere Ting med der, som ikke hører med til Forsvarsvæsenet, maatte Gendarmerikorpset (Th. Nielsen: Ja) . . . Ja, men det er ikke noget, der hører med til Udviklingen af Forsvarsvæsenet. Men, som sagt, det er i og for sig ligegyldigt, enten man siger, at Forsvarsvæsenet har krævet 24—25 Mill. Kr. eller 34 Mill. Kr. Raisonnementet bliver dog det samme. — Jeg skal ganske kort vende tilbage til den finansielle Oversigt, som det ærede Medlem gav over tidligere militære Budgetter. Det ærede Medlem nævnte baade Tiden før 1848, fra 1848 til 1851, før 1864 og endvidere Budgetter fra den sidste Periode efter 1864. Det fremgik ganske tydeligt af disse Tal, at der har været en meget stor Stigning i vore militære Budgetter i disse Tidsrum. Det er noget, ingen kan benægte. Men naar man vil vurdere Betydningen af denne Stigning i Budgetterne, saa maa man erindre, at Pengenes Købeevne er forandret overordentlig meget i den Tid. Man fik meget mere for 1 Rigsdaler i 1848 end man nu faar for 2 Kr. Jeg skal endvidere til-

lade mig at gøre opmærksom paa, at ligeledes Statens Indtægter ere fængede ganske overordentlig. Jeg skal ikke komme ind paa Detaillerne, men kun holde mig til en Ytring, jeg hørte her neden under af et æret Medlem, der ganske sikkert ved god Bæst i saa Henseende, det ærede Medlem fra Kolding (Berg), som paastod, at Soldatindtægterne i Tiden fra 1863 til 1890, som er det sidste Regnskabsaar, vare stegne fra 15 Mill. Kr. til 30½ Mill. Kr. Det er nogle Momenter, som har overordentlig stor Betydning, naar man vil vurdere disse Budgetters Størrelse. Men det, som er Hovedsagen for mig i den Betragtning, jeg kortelig skal gøre gældende er, at naar man undersøger disse Budgetter, maa man ogsaa se, hvad man til de forfælgelige Tider har faaet for Pengene. Jeg skal ganske kortelig ophjse det ved et Par Eksempler. Det ærede Medlem nævnte, at i Tiden fra 1841—51 vare de militære Budgetter i Gennemsnit 5 Mill. Kr. aarlig. Det kan være meget rigtigt; og det synes jo at være en meget lille Sum; men hvad fik vi saa for denne Sum? hvorledes vare vi stillede? Da Krigen udbrød 1848, kunde vi begynde med 11,000 Mand, og efter Forløbet af et Par Maaneder kunde vi stille 14,000 Mand, og det er først efter Mars Forløb, at vi ere komne til 30,000 Mand. Vi havde ingen Geværer, saa vi maatte sende Officerer til Udlandet, til England, Frankrig og Belgien for at faa dem. Jeg kunde fortsætte med den Slags Ting, men jeg skal blot nævne, at det, vi havde erhvervet før Krigen ved Hjælp af disse billige Budgetter, var overordentlig lidt. Heldigvis for os førtes Krigen paa den Maade, at man sloges om Sommeren ganske jævnt, ikke altid meget energisk, og holdt saa Baabenhvile om Vinteren, hvorved man kunde faa de Mangler, som de smaa Budgetter havde forarsaget, erstattede og kunde saa begynde forfra næste Sommer. Paa den Maade kunde man føre Krigen den Gang, men det ærede Medlem vil vist indrømme, at paa den Maade fører man ikke Krig nu. Saa vi saa over til Perioden før den anden Slesvigke Krig, altsaa fra 1853 til 61, saa vare de militære Budgetter i Gennemsnit 8½ Million, altsaa tiltagne ganske bethdeligt. Jeg tror imidlertid ikke, jeg behøver nærmere at udvile, at det Budget ikke var meget stort. Den Gang var ligeledes Militærudviklingen meget mangelfuld, hvilket desværre paa saa mange Maader viste sig under Krigen. Vi vare ved Mobiliseringen, der begyndte i Efteraaret 1863, jo i Stand til i Løbet af flere Maaneder at skaffe en Hær tilveje ved Dannevirke paa nogle og tredive tusinde Mand,